

EVANGELIJA PAGAL TOMĄ

Štai slapti žodžiai, kuriuos pasakė gyvasis Jėzus ir kuriuos užrašė Didimas Judas Tomas.

¹ Ir Jisai tarė: Kuris ras šių žodžių prasmę, neragaus mirties.

² Jėzus tarė: Ieškantysis tenesiliauja ieškojęs, kol neras, o kai ras, neturės ramybės, o kai nebeturės ramybės, bus labai nustebintas ir ims viešpatauti virš visko.

³ Jėzus tarė: Jei vadovai jums sakys, kad štai karalystė yra danguje, tuomet dangaus paukščiai pralenks jus; jeigu sakys jums, kad jinai yra mariose, tuomet žuvis pralenks jus. Tačiau karalystė yra jumyse ir šalia jūsų. Kai pažinsite save, tuomet ir jūs būsite pažinti ir sužinosite, jog esate gyvojo Tėvo sūnūs. O jei nepažinsite savęs, tuomet jūs esate varge ir jūs patys esate vargas.

⁴ Jėzus tarė: Senas žmogus savo dienomis nedvejodamas paklaus mažutėlį septynių dienų kūdikį apie gyvybės vietą, ir jis gyvens, nes daug pirmųjų bus paskutiniai, ir jie taps vienu.

⁵ Jėzus tarė: Pažink tai, kas yra prieš tavo akis, ir tai, kas yra nuo tavęs paslėpta, tau bus atidengta; juk nėra nieko paslėpta, kas neišaiškėtų.

⁶ Jo mokiniai paklausė jį, sakydami: Ar nori, jog pasninkautume, ir kaip mums melstis, dalyti išmaldą ir kaip elgtis su maistu? Jėzus tarė: Nemeluokite ir nedarykite to, ko patys nekenčiate, nes dangui viskas yra žinoma. Iš tiesų nėra nieko slapta, kas nepasidarytų žinoma, ir nieko nėra paslėpta, kas liktų neatskleista.

⁷ Jėzus tarė: Palaimintas yra liūtas, kurį suvalgys žmogus, ir liūtas taps žmogumi; ir prakeiktas yra žmogus, kurį suės liūtas, ir liūtas taps žmogumi.

⁸ Ir Jisai tarė: Žmogus panašus į protingą žveją, kuris užmetė savo tinklą jūron; jis ištraukė jį iš jūros pilną smulkių žuvelių; tarp jų šitas protingas žvejas rado didelę gerą žuvį. Jis sumetė visas smulkias žuveles jūron, be vargo pasirinkdamas didžiąją žuvį. Kas turi ausis klausyti, teklauso!

⁹ Jėzus tarė: Štai išėjo sėjėjas, pasėmė saują (grūdų) ir pasėjo. Tačiau kai kurie nukrito ant kelio, ir atskridę paukščiai sulesė juos. Kiti nukrito ant akmenų ir nesuleido šaknų žemėn, ir neiškėlė varpų į dangų. O kiti nukrito tarp erškėčių; šie nustelbė grūdus, ir kirminai sugraužė juos. O kiti nukrito į gerą dirvą ir davė gerą derlių; jie davė šešiasdešimt iš vieno saiko ir šimtą dvidešimt iš vieno saiko.

¹⁰ Jėzus tarė: Numečiau į pasaulį ugnį ir štai sergiu jį, kol jis įsiliepsnos.

¹¹ Jėzus tarė: Šis dangus praeis, ir tai, kas virš jo, praeis, ir tie, kurie mirę, nėra gyvi, ir tie, kurie gyvena, nemirs. Tomis dienomis tai, ką valgėte negyva, pavertėte gyvu. Ką veikssite, kai atsidursite šviesoje? Tą dieną, kai buvote vienas, virtote dviem. Bet ką veikssite, kai tapsite dviem?

¹² Mokiniai tarė Jėzui: Mes žinome, jog tu paliksi mus. Kas yra tasai, kuris bus didesnis už mus? Jėzus jiems tarė: Ten, kur pateksite, nueisite pas Jokūbą Teisingąjį, dėl kurio buvo sukurta dangus ir žemė.

¹³ Jėzus tarė savo mokiniams: Palyginkite mane, sakykite, į ką aš panašus. Simonas Petras tarė jam: Tu panašus į teisingą angelą. Matas tarė jam: Tu panašus į išmintingą filosofą. Tomas tarė jam: Mokytojau, mano lūpos jokių būdu neprasivers išstarti, į ką tu panašus. Jėzus tarė: Nesu tavo mokytojas, nes tu gėrei, nes tu prisigėrei iš kunkuliuojančios versmės, kurią aš atseikėjau. Ir jis paėmė jį, pasivėdėjo ir pasakė jam trejetą žodžių. O kai Tomas sugrįžo pas draugus, šie klausė jį: Ką tau pasakė Jėzus? Tomas tarė jiems: Jei pasakysiu bent vieną man pasakytą žodį, imsite akmenis ir sviesite į mane, ir ugnis išstrykš iš akmenų ir sudegins jus.

¹⁴ Jėzus tarė jiems: Jei pasninkausite, užsitrauksite nuodėmę, o jei melsitės, būsite pasmerkti, o jei dalysite išmalda, padarysite savo dvasioms bloga. Ir jei ateinate į kokią nors šalį ir užsukate į kokį nors sodžiu, jeigu ten jus priglaus, valgykite, kas bus paduota, gydykite tuos, kurie iš jų serga. Iš tiesų tai, kas įeis jūsų burnon, nesuterš jūsų, bet jus suterš tai, kas išeina iš jūsų burnos.

¹⁵ Jėzus tarė: kai išvysite moters nepagimdytąjį, pulkite kniūpsti veidu į žemę ir garbinkite jį: tai yra jūsų Tėvas.

¹⁶ Jėzus tarė: Galbūt žmonės mano, kad atėjau taiką pasauliui duoti, ir jie nežino, kad atnešiau į žemę susiskaldymą: ugnį, kalaviją, karą. Iš tiesų jų bus penketas

viename name - trys prieš du ir du prieš tris: tėvas prieš sūnų ir sūnus prieš tėvą, ir jie stovės vieni.

¹⁷ Jėzus tarė: Duosiu jums tai, ko neregėjo akis, tai, ko negirdėjo ausis, tai, ko nelietė ranka, ir tai, kas nepasiekė žmogaus širdies.

¹⁸ Mokiniai tarė Jėzui: Pasakyki mums, kokia bus mūsų pabaiga? Jėzus tarė: Argi radote pradžią, kad ieškotumėte pabaigos? Juk ten, kur yra pradžia, bus (ir) pabaiga. Palaimintas, kuris stovės pradžioje, ir jis pažins pabaigą, ir neragaus mirties.

¹⁹ Jėzus tarė: Palaimintas, kuris buvo anksčiau nei ėmė būti. Jei esate mano mokiniai ir klausote mano žodžių, šie akmenys tarnaus jums. Iš tiesų rojuje turite penkis medžius, kurie nejuda nei žiemą, nei vasarą, ir jų lapai nenukrenta. Tas, kuris pažins juos, neragaus mirties.

²⁰ Mokiniai tarė Jėzui: Pasakyki mums, į ką panaši dangaus karalystė. Jisai tarė jiems: Ji panaši į garstyčios grūdą, mažiausią iš visų sėklų, bet kai jis nukrenta į išpurentą dirvą, išleidžia didelę šaką ir pasidaro dangaus paukščių prieglobsčiu.

²¹ Marija tarė Jėzui: Į ką yra panašūs tavo mokiniai? Jisai tarė: Jie panašūs į mažus vaikus, įsitaisiusius jiems nepriklausančiame lauke. Kai ateis lauko šeimininkai, jie sakys: Palikite mums mūsų lauką. Ir jie bus nuogi jų akivaizdoje, kad jie jį paliktų ir atiduotų jiems jų lauką. Todėl sakau: jeigu namų šeimininkas žino, kad vagis turi ateiti, jis budės, kol jis ateis, ir neleis įsilaužti į savo viešpatijos namus ir išsinešti jo gerą. Tačiau jūs budėkite pasaulio akivaizdoje, stipriai susijuoskite strėnas, kad kartais piktadariai nerastų kelio į jus. Nes jie ras naudą, kurios tikėtės. Tebūnie tarp jūsų žinantis žmogus! Kai vaisius subrendo, jis nedelsdamas atėjo su pjautuvu savo rankoje ir nuėmė jį. Kas turi ausis klausyti: tesiklauso!

²² Jėzus išvydo žindančius kūdikius. Jis tarė savo mokiniams: Šitie žindantys kūdikiai panašūs į tuos, kurie įžengia karalystėn. Jie tarė: Vadinasi, karalystėn įžengsime, tapdami kūdikiais? Jėzus tarė jiems: Kai iš dviejų padarysite vieną, ir kai vidų padarysite kaip išorę, o išorę - kaip vidų, ir viršų - kaip apačią, ir kai vyrą, ir moterį padarysite vienu taip, kad vyras nebūtų vyras, o moteris nebūtų moteris, kai padarysite akis vietoj akies, ir ranką vietoj rankos, ir koją vietoj kojos, atvaizdą vietoj atvaizdo, tuomet įžengsite į [karalystę].

²³ Jėzus tarė: Aš parinksiu jus vieną iš tūkstančio ir du iš dešimties tūkstančių, ir jie stovės kaip vienas.

²⁴ Jo mokiniai tarė: Parodyki mums vietą, kur tu esi, nes mums būtina rasti ją. Jisai tarė: Kas turi ausis, teklauso! Šviesa yra šviesos žmogaus viduje, ir jis šviečia visam pasauliui. Jeigu jis nešviečia, tai yra tamsybė.

²⁵ Jėzus tarė: Mylėki savo broį kaip savo sielą; sergėki jį kaip savo akies vyzdį.

²⁶ Jėzus tarė: Krislą matai savo brolio akyje, bet nematai rąsto savo akyje. Kai pašalinsi rąstą sau iš akies, tuomet (aiškiai) pamatysi, kaip pašalinti krislą iš savo brolio akies.

²⁷ (Jėzus tarė): Jeigu nesusilaikysite nuo pasaulio, nerasite karalystės; jei šabo nešvęsite kaip šabo, neišvysite Tėvo.

²⁸ Jėzus tarė: Aš atsistojau pasaulio viduryje ir pasirodžiau jiems kūno pavidalu. Aš radau juos visus girtus ir neradau nė vieno trokštančio, ir mano siela nuliūdo dėl žmonių vaikų, nes jie yra akli savo širdimi ir nemato, kad pasaulin atėjo, būdami tušti; jie stengiasi ir išeiti iš pasaulio tušti. Tačiau dabar jie yra girti. Kai jie mes savo vyną, tuomet ims gailėtis.

²⁹ Jėzus tarė: Jei dvasia buvo kūno priežastis, tai - stebuklas. O jei kūnas (buvo) dvasios priežastis, tai - stebuklą stebuklas. Betgi aš stebiuosi: kaip [šitas] didžiulis turtas radosi tokiame varge.

³⁰ Jėzus tarė: Ten, kur yra trys dievai, tai yra dievai; ten, kur jų yra du arba vienas, aš esu su juo.

³¹ Jėzus tarė: Joks pranašas, jei jis priimamas savajame sodžiuje. Gydytojas negydo tų, kurie jį pažįsta.

³² Jėzus tarė: Miestas, pastatytas aukštame kalne (ir) įtvirtintas, negali kristi ir negali būti paslėptas.

³³ Jėzus tarė: Tai, ką išgirsite viena (ir) kita ausimi, skelbki(te) nuo stogų. Iš tiesų niekas, įžiebęs žiburį, nepavožia jo po ryku ir nededa slaptavietėn, bet stato jį žibintuvą, kad visi įeinantieji ir išeinantieji matytų jo šviesą.

³⁴ Jėzus tarė: Kai aklas veda aklą, abu įkrenta į duobę.

³⁵ Jėzus tarė: Neįmanoma, jog kas nors į stipruolio namus ir užimtų juos jėga, pirmiau nesurišęs jam rankų. (Tik) tuomet jis apiplėš namus.

³⁶ Jėzus tarė: Nesirūpinkite nuo ryto ligi vakaro ir nuo vakaro ligi ryto, kuo vilkėsite.

³⁷ Jo mokiniai tarė: Kurią dieną pasirodysi mums ir kurią dieną mes išvysime tave? Jėzus tarė: Kai nesigėdydami apsinuoginsite ir paimsite savo rūbus, ir, numetę sau po kojų, mindysite juos tarsi maži vaikai, tada [išvysite] sūnų to, kuris gyvas, ir nebijosite.

³⁸ Jėzus tarė: Daug kartų geidėte išgirsti žodžius, kuriuos sakau dabar, ir neturite nieko kito, iš ko juos galėtute išgirsti. Ateis dienos, kai ieškosite manęs ir nerasite.

³⁹ Jėzus tarė: Fariziejai ir raštininkai gavo žinojimo raktus (ir) paslėpė juos. Jie neįėjo patys ir neįleido kitų, kurie norėjo (įeiti). Tačiau jūs būkite gudrūs kaip gyvatės ir nekalti kaip balandžiai.

⁴⁰ Jėzus tarė: Vynmedis buvo pasodintas be Tėvo ir, kadangi jis nesutvirtėjo, bus išrautas su šaknimis ir žus.

⁴¹ Jėzus tarė: Kas turi savo rankoje, tam bus duota, o kas neturi, iš to bus atimta ir tas truputis, kurį turi.

⁴² Jėzus tarė: Būkite praeiviai.

⁴³ Jo mokiniai tarė jam: Kas tu esi, kuris mums tai sakai? (Jėzus tarė jiems): Argi nepažįstate, kas esu, iš to, ką sakau? Bet jūs pasidarėte kaip žydai, nes jie mėgsta medį (ir) neapkenčia jo vaisiaus, (arba) mėgsta vaisių ir neapkenčia medžio.

⁴⁴ Jėzus tarė: Kuris piktžodžiaus prieš Tėvą, tam bus atleista, ir kuris piktžodžiaus prieš Sūnų, tam bus atleista; tačiau kuris piktžodžiaus prieš Šventąją dvasią, tam nebus atleista nei žemėje, nei danguje.

⁴⁵ Jėzus tarė: Neraškomos vynuogės nuo erškėčių, nei figos nuo usnių: iš tiesų jos neveda vaisiaus. Geras žmogus iškelia gera iš savo lobio; blogas žmogus iškelia bloga iš savo blogo lobio, esančio jo širdyje, ir kalba bloga, nes bloga iškelia dėl pertekliaus širdyje.

⁴⁶ Jėzus tarė: Nuo Adomo iki Jono Krikštytojo tarp gimusių iš moterų nėra didesnio už Joną Krikštytoją, tad jo akys nebus nuleistos. Bet aš jums sakiau: Kuris iš jūsų taps mažas, pažins karalystę ir bus didesnis už Joną.

⁴⁷ Jėzus tarė: Neįmanoma žmogui joti ant dviejų arklių, įtempti du lankus, ir tarnui - tarnauti dviem šeimininkams: arba jis gerbs vieną ir niekins kitą. Nė vienas žmogus, kuris geria seną vyną, tuojau pat negeidžia jauno. Ir jaunas vynas nepilamas į senus vynmaišius, kad jie nesutrūktų, o senas vynas nepilamas į naują vynmaišį, kad šis jo nesugadintų. Nelopo naujo rūbo senu lopu, nes praplyš.

⁴⁸ Jėzus tarė: Jeigu du yra sandoroje viename ir tame pačiame name, jie tars kalnui: Persikelk! Ir kalnas persikels.

⁴⁹ Jėzus tarė: Palaiminti vienišieji ir išrinktieji, nes jūs rasite karalystę, nes jūs esate iš jos (išėję) (ir) vėl į ją sugrįšite.

⁵⁰ Jėzus tarė: Jeigu jūsų klaus, iš ko esate gimę, sakykite: Mes esame gimę iš šviesos, iš ten, kur šviesa gimė pati iš savęs; ji [pakilo] ir pasirodė jų atvaizdu. Jeigu jūsų klaus, kas esate, sakykite: Esame jos sūnūs ir esame gyvojo Tėvo išrinktieji. Jeigu jūsų klaus, koks yra ženklas jūsų Tėvo, esančio jumyse, sakykite: Tai judėjimas ir ramybė.

⁵¹ Jo mokiniai tarė jam: Kurią dieną stos ramybė mirusiems ir kurią dieną ateis naujasis pasaulis? Jisai tarė jiems: Ta ramybė, kurios laukiate, (jau) yra atėjusi, bet jūs nepažįstate jos.

⁵² Jo mokiniai tarė jam: Dvidešimt keturi pranašai skelbė Izraelyje, ir visi jie skelbė apie tave. Jisai tarė jiems: Jūs palikote gyvąjį, esantį jūsų akivaizdoje, ir kalbėjote apie mirusiuosius.

⁵³ Jo mokiniai tarė jam: Ar apipjaustymas naudingas, ar ne? Jisai tarė jiems: Jeigu apipjaustymas būtų naudingas, tėvas gimdytų juos apipjaustytus iš jų motinos. Tačiau tikrasis apipjaustymas dvasioje turėjo visokeriopą naudą.

⁵⁴ Jėzus tarė: Palaiminti vargšai, nes jūsų yra Dangaus karalystė.

⁵⁵ Jėzus tarė: Kuris neniekins savo tėvo ir motinos, negalės būti mano mokiniu, o (kuris) (ne)niekins savo brolių ir seserų ir (ne)neš savo kryžiaus kaip ir aš, nebus vertas manęs.

⁵⁶ Jėzus tarė: Kuris pažino pasaulį, rado lavoną, o kuris rado lavoną - pasaulis nevertas jo.

⁵⁷ Jėzus tarė: Tėvo karalystė panaši į žmogų, turėjusį [gerų] sėklų. Jo priešas atėjo naktį ir pasėjo dirsių su geromis sėklomis. Žmogus neleido tarnams išrauti tų dirsių. Jis tarė jiems: Neateikite dirsių rauti, kad kartais, raudami jas, neišrautumėt kviečių; juk pjūties dieną dirsės pasirodys: jos bus išrautos ir sudegintos.

⁵⁸ Jėzus tarė: Palaimintas žmogus, kuris vargo, - jis rado gyvenimą.

⁵⁹ Jėzus tarė: Žiūrėkite į Gyvąjį, kol esate gyvi, tam, kad nenumirtumėte ir nemėgintumėte pamatyti jį, nepajėgdami jo pamatyti.

⁶⁰ (Jie išvydo) Samarietį, kuris, nešinas avinėliu, įžengė į Judėją. Jisai tarė savo mokiniams: Tasai (ką jis nori padaryti) su avinėliu? Jie tarė jam: Užmušti jį ir suvalgyti. Jisai tarė jiems: Kol jis gyvas, jis nesuvalgys jo, bet jeigu (tiktai) užmuš jį, ir jis virs lavonu. Jie tarė: Kitaip jis negalės jo suvalgyti. Jis tarė: Jūs taip pat ieškokite sau vietos ramybėje, kad nevirstumėte lavonais (ir) kad jūsų nesuvalgytų. 61. Jėzus tarė: Dvejetas ilsėsis vienoje lovoje - vienas mirs, kitas gyvens. Salomėja tarė: Žmogau, kas tu esi ir kieno tu (sūnus)? Tu atėjai į mano gultą ir valgei nuo mano stalo. Jėzus tarė jai: Aš tasai, kuris gimė iš to, kuris vientisas; man duota tai, kas yra mano Tėvo. (Salomėja tarė): Aš esu tavo mokinė. (Jėzus tarė jai): Todėl sakau: Kai jis bus vientisas, jis bus pilnas šviesos, o kai bus atskiras, jis bus pilnas tamsos.

⁶¹ Jėzus tarė: Aš skelbiu savo paslaptis [tiems, kurie verti mano] paslapčių. To, ką darys tavo dešinioji ranka, tegul tavo kairioji nežino to, ką ji daro.

⁶² Jėzus tarė: Buvo turtingas žmogus, turėjęs daug gero. Jis tarė: Panaudosiu savo gerą - pasėsiu, nupjausiu, pasodinsiu, prikrausiu savo diendaržius vaisių, kad man nieko nestigtų. Štai apie ką jis mąstė širdyje ir numirė tą pačią naktį. Kas turi ausis, teklauso!

⁶³ Jėzus tarė: Vienas žmogus turėjo svečių ir, surengęs vaišes, pasiuntė tarną jų kviesti. Šis nuėjo pas pirmąjį (ir) tarė jam: Mano ponas kviečia tave. (Tasai) tarė: Man reikia paimti pinigų iš kai kurių pirklių; jie turi ateiti pas mane švakar, (ir) aš duosiu jiems nurodymų. Aš atsisakau vaišių. Jis nuėjo pas kitą (ir) tarė jam: Mano ponas kvietė tave. Tasai tarė: Aš pirkau namą, ir prašo manęs [ateiti] dieną; aš

būsiu užsiėmęs. Jis nuėjo pas kitą (ir) tarė jam: Mano ponas kviečia tave. Tasai tarė jam: Mano draugas veda, ir aš pats rengiu puotą: aš negalėsiu ateiti. Aš atsisakau vaišių. Jis nuėjo pas kitą ir tarė jam: Mano ponas kviečia tave. Tasai tarė: Aš pirkau ūkį ir vykstu ten rinkti nuomos: aš negalėsiu ateiti. Aš atsiprašau. Tarnas sugrįžęs tarė šeimininkui: Tavo kviestiniai atsisakė vaišių. Šeimininkas tarė tarnui: Eik į kelią; atveski pasivaišinti tuos, kuriuos sutiksi. Prekeiviai ir pirkliai ne[įžengs] į mano Tėvo valdas.

⁶⁴ Jisai tarė: Vienas doras žmogus turėjo vynuogyną; jis atidavė jį darbininkams, kad jie įdirbtų ir gautų iš jo vaisių. Jis pasiuntė tarną, kad darbininkai duotų vynuogyno derlių, bet jie primušė (ir) nedaug trūko, kad jis būtų miręs. Tarnas grįžo (ir) apsakė šeimininkui. Šeimininkas jam tarė: Galbūt jie nepažino jo. Jis pasiuntė kitą tarną; darbininkai primušė ir šitą. Tada šeimininkas pasiuntė sūnų. Jis tarė: Galbūt jie drovėsis mano sūnaus. Tie darbininkai, sužinoję, kad jis vynuogyno paveldėtojas, sučiupo (ir) nužudė jį. Kas turi ausis, teklauso!

⁶⁵ Jėzus tarė: Parodykite man akmenį, kurį atmetė statytojai: tai kertinis akmuo.

⁶⁶ Jėzus tarė: Kas viską pažįsta, stokodamas pats savęs, stokoja visko.

⁶⁷ Jėzus tarė: Būsime palaiminti, kai jus ims niekinti ir persekioti, ir jie neras vietos ten, kur jus persekiojo.

⁶⁸ Jėzus tarė: Palaiminti, kuriuos persekiojo širdyje; tai jie iš tiesų pažino Tėvą. Palaiminti alkstantieji, nes norinčiojo pilvas bus pripildytas.

⁶⁹ Jėzus tarė: Kai sukursite savyje, tas, ką turite, išgelbės jus. Jei neturite savyje to, tas ko neturite, pražudys jus.

⁷⁰ Jėzus tarė: Aš sugriausiu [ši] namą, ir niekas neįstengs jo [at]statyti.

⁷¹ [Vienas žmogus tarė] jam: Pasakyki mano broliams, kad pasidalytų su manimi tėvo gerą. Jisai tarė jam: Žmogau, kas gi padarė mane dalytoju? Jisai atsigręžė į mokinius (ir) tarė: Argi aš dalytojas?

⁷² Jėzus tarė: Pjūtis didelė, o darbininkų maža. Tad melskite Viešpatį, kad atsiųstų darbininkų į pjūtį.

⁷³ Jisai tarė: Viešpatie, daug yra aplink (šaltinį), bet nėra nieko (šaltinyje).

⁷⁴ Jėzus tarė: Daug stovinčiųjų prie durų, bet vienetai tų, kurie įžengs į vedybų menę.

⁷⁵ Jėzus tarė: Tėvo karalystė panaši į pirklių, turėjusių prekių (ir) radusių perlą. Šito pirklio būta protingo: jis pardavė prekes (ir) nusipirko vieną perlą. Jūs gi ieškokite lobio, išliekančio amžinai ten, kur kandys nepasiekia jo sunaikinti, nė kirminai jo negrauzia.

⁷⁶ Jėzus tarė: Aš esu šviesa, kuri yra virš visų. Aš esu viskas; viskas kilo iš manęs, ir viskas grįžo į mane. Perskelkite pliauską: aš esu ten; pakelkite akmenį, ir ten jūs rasite mane.

⁷⁷ Jėzus tarė: Ko išėjote į tyrus? Pasižiūrėti vėjo linguojamos nendrės ir švelniais rūbais dėvinčio žmogaus? [Štai jūsų] valdovai ir jūsų didžiūnai dėvi švelniais [rūbais], ir jie negalės pažinti tiesos.

⁷⁸ Moteris minioje tarė jam: Palaimintos tave nešiojusios [ščios ir tave penėjusios [krūtys]. Jisai tarė (jai): Palaiminti, kurie girdėjo Tėvo žodį (ir) tikrai išlaikė jį. Iš tiesų ateis dienos, kai sakysite: Palaimintos [ščios, kurios nepradėjo, ir krūtys, kurios nežindė.

⁷⁹ Jėzus tarė: Kuris pažino pasaulį, rado kūną, o to, kuris rado kūną, pasaulis nevertas.

⁸⁰ Jėzus tarė: Kuris pralobo, tekaraliauja, o tas, kuris turi galios, teatsisako.

⁸¹ Jėzus tarė: Kuris yra arti manęs, tas - arti ugnies ir kuris yra toli nuo manęs, toli nuo karalystės.

⁸² Jėzus tarė: Atvaizdai yra apreikšti žmogui, ir šviesa, kuri slypi juose, yra paslėpta Tėvo šviesos atvaizde. Jis pasirodys, ir jo atvaizdą slėps jo šviesa.

⁸³ Jėzus tarė: matydami savo panašumą, jūs džiaugiatės. Bet, kai išvysite savo atvaizdus, sukurtus iki jūsų, kurie ir nemiršta, ir neapsireiškia, kiek daug (teks) jums pernešti!

⁸⁴ Jėzus tarė: Adomas yra kilęs iš didelės galybės ir didelio turto, ir jis nevertas jūsų; nes, [būdamas vertas], ne[būtų ragavęs] mirties.

⁸⁵ Jėzus tarė: [Lapės turi savo olas] ir dangaus paukščiai - [savo] lizdus, o žmogaus sūnus neturi kur galvos priglausti.

⁸⁶ Jėzus tarė: Pasigailėtinas yra kūnas, priklausąs nuo kūno, ir pasigailėtina yra siela, priklausanti nuo jų abiejų.

⁸⁷ Jėzus tarė: Angelai ateis pas jus ir pranašai, ir jie duos jums tai, kas yra jūsų. Jūs irgi duokite jiems tai, ką turite rankose, ir tarkite sau: kurią dieną jie ateis (ir) paims kas yra jų?

⁸⁸ Jėzus tarė: Kodėl jūs plaunate taurės išorę? Argi nesuprantate, jog tas, kuris padarė jos vidų, padarė ir jos išorę?

⁸⁹ Jėzus tarė: Ateikite pas mane, nes mano jungas yra lengvas, o mano viešpatavimas yra švelnus, ir jūs atrasite ramybę sau.

⁹⁰ Jie tarė jam: Pasakyki mums, kas esi, kad įtikėtume į tave. Jisai tarė jiems: Jūs tiriате dangaus ir žemės veidą, o nepažįstate to, kas yra jūsų akivaizdoje, ir šios akimirkos nemokate patirti.

⁹¹ Jėzus tarė: Ieškokite ir rasite, bet dalykus, kurių klausėte anomis dienomis ir kurių jums nepasakiau tada, dabar noriu pasakyti, bet jūs neklausiate jų.

⁹² [Jėzus tarė]: Neduokite to, kas šventa, šunims, kad nenumestų to į mėšlą. Nemėtykite perlų kiaulėms, kad nepadarytų (jų) (purvinais).

⁹³ Jėzus [tarė]: Kas ieško, tas ras, [ir kuris beldžiasi], tam bus atidaryta.

⁹⁴ [Jėzus tarė]: Jei turite pinigų, neduokite už palūkanas, bet duokite tam, iš ko jų negausite.

⁹⁵ Jėzus tarė: Tėvo karalystė panaši į moterį, (kuri), paėmusi truputį mielių, [įdėjo] į minkymą (ir) padarė iš jo didelius kepalus. Kas turi ausis, teklauso!

⁹⁶ Jėzus tarė: [Tėvo] karalystė panaši į moterį, nešančią ąsotį, pilną miltų. Jai einant ilgą kelią, nutrūko ąsočio rankena, miltai išbiro už jos ant kelio. Ji (to) nepastebėjo ir nežinojo nelaimės. Parėjusi namo, pastatė ąsotį ant žemės (ir) rado jį tuščią.

⁹⁷ Jėzus tarė: Tėvo karalystė panaši į žmogų, norėjusį nužudyti didžiūną. Jis ištraukė kalaviją savo namuose ir įsmeigė jį į sieną, norėdamas patirti, ar jo ranka bus (pakankamai) tvirta. Tada jis užmušė didžiūną.

⁹⁸ Mokiniai tarė jam: Tavo broliai ir tavo motina stovi lauke. Jisai tarė jiems: Štai jie, kurie vykdo mano Tėvo valią, yra mano broliai ir mano motina; tai jie įžengs į Tėvo karalystę.

⁹⁹ Jie parodė Jėzui aukso monetą, sakydami: Ciesoriaus žmonės reikalauja iš mūsų duoklės. Jisai tarė jiems: Atiduokite ciesoriui tai, kas ciesoriaus, Dievui atiduokite tai, kas Dievo, o kas mano, atiduokite man.

¹⁰⁰ [Jėzus tarė]: Kuris neniekins savo [tėvo] ir savo motinos kaip aš, negalės būti mano mokiniu. Ir kuris nemylės savo tėvo ir savo motinos kaip aš, negalės būti mano mokiniu. Nes mano motina [...], tačiau [tikroji mano motina], jina davė man gyvybę.

¹⁰¹ Jėzus tarė: Vargas jiems, fariziejams, nes jie panašūs į šunį, gulintį jaučiųėdžiose, nes jis nei patsėda, nei jaučiams duodaėsti.

¹⁰² Jėzus tarė: Palaimintas žmogus, kuris žino, [koku] nakties [metu] ateis vagys, tad jis atsikels, sutelks savo (valdą) ir apsijuos strėnas prieš jiems ateinant.

¹⁰³ Jie tarė [jam]: Eime, pasimelskime ir pasninkaukime šiandien. Jėzus tarė: Kokią gi nuodėmę aš padariau arba kuo aš nusidėjau? Bet kai jaunikis išeis iš vedybų menės, tada tegul jie pasninkauja ir meldžiasi.

¹⁰⁴ Jėzus tarė: Kuris pažins tėvą ir motiną, bus vadinamas paleistuvės sūnumi.

¹⁰⁵ Jėzus tarė: Kai iš dviejų padarysite vieną, jūs tapsite žmogaus sūnumis, ir jums tarus: Kalne, persikelk, - jis persikels.

¹⁰⁶ Jėzus tarė: Karalystė panaši į piemenį, turėjusį šimtą avių; viena, pati didžiausia iš jų, pasiklydo; jis paliko devyniasdešimt devynias (ir) ieškojo vienos, kol rado. Padėjęs vargo, jis tarė aviai: Aš myliu tave labiau nei devyniasdešimt devynias.

¹⁰⁷ Jėzus tarė: Kuris atsigers iš mano lūpų, bus kaip aš, o aš taip pat tapsiu juo, ir slapti dalykai atsiskleis jam.

¹⁰⁸ Jėzus tarė: Karalystė yra panaši į žmogų, turėjusį savo lauke [paslėptą] lobį, apie kurį (jis) nežinojo ir kurį po mirties paliko savo [sūnui]. Sūnus nieko nežinojo [apie jį] jis priėmė tą lauką (ir) pardavė jį. O kuris jį nupirko, atėjo (ir) ardamas [rado] lobį. Jis ėmė skolinti pinigus už palūkanas kam norėjo.

¹⁰⁹ Jėzus tarė: Kuris rado pasaulį ir pralobo, teatsisako pasaulio!

¹¹⁰ Jėzus tarė: Dangus, taip pat ir žemė susisuks jūsų akivaizdoje, ir gyvasis, (kilęs) iš gyvojo, neregės nei mirties, nei [baimės], nes Jėzus pasakė: Kuris ras pats save, pasaulis nėra vertas jo.

¹¹¹ Jėzus tarė: vargas kūnui, kuris priklauso nuo sielos; vargas sielai, kuri priklauso nuo kūno.

¹¹² Jo mokiniai tarė jam: Kokią dieną ateis karalystė? (Jėzus tarė): Ji neateis, kai laukiate. Nepasakys: Štai jinais čia. Arba: štai jinais ten; tačiau Tėvo karalystė plyti žemėje, o žmonės nemato jos.

¹¹³ Simonas Petras tarė jiems: Tepasitraukia Marija nuo mūsų, nes moterys nėra vertos gyventi. Jėzus tarė: Štai aš imsiu jai vadovauti, kad padaryčiau ją vyru, kad jinais irgi taptų gyva dvasia, panašia į jus, vyrus. Nes kiekviena moteris, tapusi vyru, įžengs dangaus karalystėn.

Į lietuvių kalbą išvertė Petras Račius.

Vertimas pakoreguotas remiantis šiais šaltiniais:

Blatz, B. (1991). The Coptic Gospel of Thomas. In Schneemelcher, W. (ed). New Testament Apocrypha.

Girdzijauskas, T. (2003). Tomo Evangelija.

<http://vaidila.vdu.lt/~ktv/nhc/gospelthomaslithuanian.html>

Grondin, M. W. (nd). The Coptic Gospel of Thomas, saying-by-saying: Coptic-English Interlinear translation. <http://www.geocities.com/Athens/9068>

Lambdin, O. (1988). The Gospel of Thomas. In Robinson, J. M. (ed) The Nag Hammadi Library.

Patterson, S. J. & Meyer, M. (1994). Gospel of Thomas. In Miller, R. J. (ed). The Complete Gospels: Annotated Scholars Version.

Patterson, S. J., Robinson, J. M. & Bethge H. G. (1998). The Fifth Gospel: The Gospel of Thomas Comes of Age.

Laužtiniuose skliaustuose įrašyti atstatyti, o lenktiniuose - papildomi vertėjo žodžiai, pavartoti dėl minties aiškumo.